

U S N E S E N Í

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobkyně **CAPITAL PARTNERS, a.s.**, se sídlem Dušní 22, Praha 1, IČO 60 28 13 08, proti žalované **MEVA, a.s.**, se sídlem Na Urbance 632, Roudnice nad Labem, IČO 46 70 87 66, o zmocnění svolat mimořádnou valnou hromadu, o dovolání žalobkyně proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 25. března 1999, č.j. 7 Cmo 1040/98-66, takto:

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 25. března 1999, č.j. 7 Cmo 1040/98-66 **se zrušuje** a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením změnil odvolací soud usnesení Krajského obchodního soudu v Praze ze dne 5.11.1998, č.j. 33 Cm 661/98-11 tak, že žalobu zamítl.

V odůvodnění rozsudku odvolací soud uvedl, že soud prvního stupně vycházel z toho, že žalobkyně je akcionářem žalované a má akcie, jejichž jmenovitá hodnota přesahuje 10% základního jmění. Dne 25.8.1998 žalobkyně požádala představenstvo žalované podle § 181 odst. 1 obch. zák. o svolání mimořádné valné hromady k projednání navržených záležitostí. Protože představenstvo v zákonné lhůtě valnou hromadu nesvolalo, vyhověl soud prvního stupně návrhu žalobkyně a ke svolání mimořádné valné hromady ji zmocnil.

Odvolací soud však doplněním dokazování zjistil, že mimořádná valná hromada, jejíhož svolání se žalobkyně domáhala, se konala dne 12.10.1998, že na ní byli přítomni akcionáři podílející se 68,75 % na základním jmění žalované, včetně žalobkyně a na valné hromadě byl dodržen pořad uvedený v oznámení o jejím konání. „Po věcné stránce byly projednány všechny záležitosti, které žalobkyně k projednání navrhla v žádosti o svolání mimořádné valné hromady.“ Navíc byly projednány záležitosti další (nabývání vlastních akcií společnosti). Na valné hromadě vznesli tři akcionáři protesty. [REDAKCE] vytýkala, že nebyly dodrženy formální náležitosti při svolání valné hromady, a to lhůta pro zveřejnění oznámení. Žalobkyně vytýkala, že valná hromada nebyla svolána v souladu se zákonem a stanovami. [REDAKCE] vytýkal, že valná hromada byla svolána v rozporu s čl. 11 stanov. Na závěr [REDAKCE] ještě poukázala na porušení § 185 odst. 4 obch. zák.

Odvolací soud uzavřel, že valná hromada společnosti, jejíhož svolání se žalobkyně domáhala, se konala a byly na ní projednány požadované záležitosti. Nedostatky, které jí žalobkyně vytýká, se pro účely projednávané věci nejeví jako tak podstatné, aby přivodily samy o sobě, neplatnost usnesení na valné hromadě přijatých.

Proto odvolací soud žalobu zamítl.

Proti usnesení odvolacího soudu podala žalobkyně v otevřené lhůtě dovolání z důvodů uvedených v § 241 odst. 3 písm. c) a d). V dovolání namítla, že představenstvo požadovanou valnou hromadu v zákonem stanovené lhůtě nesvolalo, proto se obrátila na soud s návrhem na zmocnění ke svolání mimořádné valné hromady. Soud její žalobě (usnesením ze dne 5.11.1998) vyhověl.

Do tohoto rozhodnutí se žalovaná odvolala a na den 12.10.1998 svolala mimořádnou valnou hromadu s upraveným programem. Žalobkyně podala žalobu na prohlášení usnesení této valné hromady za neplatná, z důvodu nedodržení lhůty pro zveřejnění pozvánky a proto, že na ní byly projednány záležitosti neuvedené v pořadu jednání. O této žalobě soud dosud nerozhodl a odvolací soud dovodil, že projednání této žaloby nemá souvislost s projednávanou věcí. Odvolací soud nepřihlédl ani k námitce žalobkyně, že na valné hromadě konané dne 12.10.1998 nehlasovala a protest proti valné hromadě nechala zapsat do notářského zápisu. Dovolatelka namítá i proti tomu, že odvolací soud dospěl k závěru, že nedodržení 40 denní lhůty pro svolání valné hromady a 15 denní lhůty pro uveřejnění oznámení stanovených v § 181 Obch. zák. není závažné a není rozhodné pro výsledek v projednávané věci.

Dovolatelka rovněž tvrdí, že program valné hromady konané dne 12.10.1998 neodpovídal jejímu požadavku též proto, že v oznámení o konání valné hromady nebyl uveden navrhovaný bod o projednání likvidace společnosti.

Dovolání je přípustné podle ustanovení § 238a odst. 1 písm. a) o.s.ř.

Odvolací soud založil své zamítavé usnesení na tom, že žalobě nelze vyhovět, protože v době rozhodování soudu již proběhla valná hromada s požadovaným programem. K námitkám dovolatelky pak uvedl, že nedodržení lhůty pro svolání valné hromady stanovené v § 181 odst. 2 obch. zák. nemá na oprávněnost požadavku žalobkyně žádný vliv.

Nejvyšší soud se ztotožnil se závěrem, že jestliže se valná hromada s požadovaným programem konala sice po uplynutí lhůty stanovené v § 181 odst. 2 obch. zák., ale před rozhodnutím soudu podle § 181 odst. 3 obch. zák., nelze žalobkyni zmocnit ke svolání další valné hromady s tímtož programem. Účelem ustanovení § 181 obch. zák. je umožnit akcionářům, kteří splňují podmínky v něm uvedené, aby se domohli konání valné hromady s požadovaným programem. Jestliže již bylo tohoto požadavku dosaženo, odpadl požadovaný předmět řízení a žalobě proto nelze vyhovět. Právním důsledkem toho, že valná hromada nebyla svolána v zákonem stanovené lhůtě, je pak pouze vznik odpovědnosti členů představenstva, kteří nesplnili povinnost, vyplývající pro ně z ustanovení § 181 odst. 2 obch. zák., za škodu, která v důsledku porušení této povinnosti společností, popřípadě akcionářům vznikla.

Jiná situace však nastává, jestliže bude vyslovena neplatnost usnesení valné hromady, svolané shora uvedeným způsobem pro nedostatky při jejím svolání. Platnost či neplatnost takových usnesení však nemůže řešit odvolací soud v projednávané věci, neboť jak Nejvyšší

soud uzavřel ve svém rozsudku ze dne 13.1.1999, č.j. 1 Odon 101/1997-142, zkoumat neplatnost usnesení valné hromady může soud pouze v žalobě podle § 131 a § 183 obch. zák. a dále pak již jen rejstříkový soud v řízení o povolení zápisu skutečnosti, vyplývající z usnesení, do obchodního rejstříku. Odvolací soud proto nesměl uzavřít, že nedostatky při svolání valné hromady nebyly takového rázu, aby způsobily neplatnost jejich usnesení.

Odvolací soud měl v projednávané věci zjistit, zda usnesení valné hromady ve dne 12.10.1998 bylo napadeno žalobou na neplatnost podle § 131 a 183 obch. zák., popřípadě pokud jsou důsledky usnesení předmětem zápisu do obchodního rejstříku, zda již byly do obchodního rejstříku, zapsány, tj. zda je ještě může soud v řízení o neplatnost usnesení valné hromady či o povolení zápisu do obchodního rejstříku přezkoumávat. Jen tehdy, pokud již předmětné usnesení valné hromady takto přezkoumatelné není, mohl odvolací soud žalobu zamítnout. Jestliže však rozhodnutí může být podrobena soudnímu přezkumu, byl odvolací soud povinen řádně podané žalobě vyhovět s těmi důsledky, že pokud by rejstříkový soud či soud v řízení podle § 131 a § 183 obch. zák. neshledal následně usnesení valné hromady ze dne 12.10.1998 neplatným, bylo by třeba zkoumat, zda, popřípadě jaké, mají následně přijatá usnesení valné hromady svolané na základě zmocnění soudu v této věci právní účinky.

Odvolací soud však pochybil i v tom, že uzavřel, že žalovaná svolala valnou hromadu konanou dne 12.10.1998 s tímtéž programem, jaký požadovala dovolatelka, aniž řádně odůvodnil, jak k uvedenému závěru dospěl. Konkrétně nelze zejména z odůvodnění odvolacího soudu zjistit, pod který z bodů programu valné hromady konané dne 10.12.1998 subsumoval požadavek žalobkyně začlenit do programu valné hromady zrušení společnosti s likvidací a volbu likvidátora a proč.

Protože právní posouzení věci odvolacím soudem je nesprávné a kromě toho odvolací řízení trpí vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí § 241 odst. 3 písm. b) ve věci spočívající v jeho nepřezkoumatelnosti pro nedostatky v odůvodnění (§ 242 odst. 3 o.s.ř.), nezbylo dovolacímu soudu než rozsudek odvolacího soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení

Proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný.

V Brně 11. dubna 2000

JUDr. Ivana Š t e n g l o v á

předsedkyně senátu

